

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: .....

Forrás: .....

Pesti napló

Bp.

(Hely)

1918 VII/30

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Osztályozás

Tárgy

613.261

Hely

Idő

'1918'

Személy

Ebéd Thalysiában

#

A vegetáriánus étteremben tizenketten ülünk. Az étterem egy szoba a Király-utca harmincötös számú házban, ahol a lépcsőházban ki van írva, hogy Thalysia. Az étterembe amugy egy alkóvon és egy előszobán keresztül lehet bejutni, de nagyon kedves, festményes falu hely ez az étterem. Hosszu asztalok, a fal mellett egy kicsin vegetáriánus iratok. A közönség, két öreg bácsi mellett, az egyik kiabál, a másik hallgatja, két szerzeteses száraz hölgy, aligha elvből eszik a növényt, egy gömbölyű ur, akít legutóbb vendéglőben látam marhasültet enni. Kamaszok, az egyik zsebében virstli van, festőművész külsejű, zenész külsejű, pénztelen jogász külsejűek, egy lány, egy hallgatag kereskedő.

Az étlap, mint a cukrászok fagyalt hirdetője, papendekli táblában lóg a falon, egy szakállas pólisi — ez csuda ott — egészen alája áll, úgy válogat közte. Ilyen ételek vannak: gyümölcsleves, zabpehelykása kompóttal, kirántott paradicsom. A gömbölyű ur paradicsomot rendel, biztosan illuzionista, mert a kirántott paradicsom nagyon hasonlít a véres bősztökre. A festő két levest hozat, én gyümölcslevest kérek. A két bácsi vitatkozik, az egyik azt állítja, hogy volt egy mecklenburgi herceg, aki ha jól beevett, ötszáz liter bort megivott egyszerre. Az ilyen volt... Akó, pint, azazhogy akó, mégis liter. A szegény öreg bácsi egészen belezavarodik, pintire javítja ki, aztán meg félliterre, a szandálos lábával türelmetlenül topog: megoldást keres. A másik bácsinak is szandálja van, a művésznek is, a hölgyeknek is. Most jövök rá, hogy a szandálosok valódi

vegetáriánusok, a cipősök csak not-reserve vegetáriánusok. Én cipőt hordok. Elveszek egy agilációs füzetet az asztról. Azt magyarázza meg, hogy mért legyen az ember vegetáriánus. Mert amugy is állat az ember, hátha még hust eszik. „Sőt fő- és székvárosunkban egymaga a Lipótváros több leölt állati hullát fogyaszt, mint a világ összes tigrisei együttvéve”. Különb is az ember minden baja onnan van, hogy hust eszik. Már, akinek van. De ez még semmi; a hus rothadó, amit el kellene földelni. Ha az emberek meg nem ennék a leölt állat hulláját — mondja a füzet — akkor megrothadnának, ellepnék napok mulva a kukacok. Ez melleleg valószínű is. A hus nem táplál: „a főt marhahus például élőlény el nem temetett és a rothadástól csak az utálatos szó, vagy füstölő művelettel megóvott száraz és izetlen hus rostja”. De ez is semmi. Most jön mindenki, aki híres, Kantól Krisztusig. Kant azt mondta: der Mann ist, was er isst. De mit eszik az ember? Az ember állatot eszik. Mi az ember? Állat az ember. Mert: „disznóságot eszik és marhaságot”. Szó szerint így. Krisztus is vegetáriánus volt, mert az utolsó vacsorán nem a husvéti bárányból adott tanítványainak, hanem a pászkából, erre mondta, hogy ez az én testem.

Folytatnám, de az öreg ur erőhöz kapott és közli, hogy... a lengyelek... a mecklenburgi herceg... ha nagyon beittak, a nők cipőjét vették elő, hogy úgy jobb abból... hehe. Pesten a lengyel dragonyosok hatvannégybe, később a porosz ellen vitték őket, ha, hogy járták a mazurkát. Taramtitta, taramtitta, tiratattatta.

Hozzák a levest. A bácsi abahagyja a toporzékolást. Vegyes főzelék, négyféle együtt, utána kukorica. Most a Vegetarische Warte-t veszem elő. A németeknek van ilyen is. Növényevő örszemel tartanak Frankfurtban. Nagyszerű apróhirdetések: „Fleischlos helyre hajlandó elszegődni két kisasszony”. — „Vegetáriánus kereskedő-

nek szerető hitvese lenne egy negyven év körül hölgy. Egy-két gyermeket vállal”. — „Irodakisasszony, vegetáriánus lakótársnót keres”. — „Fiatal ur ismerkedni óhajt vegetáriánus hölgygel”. De a legjobb magyarul így hangzik: „Ideális lelkű evangélikus hölgy, aki egy évek hosszú során leszűrt új vallásbölcselet megvalósulását tökével támogatná, adjon alkalmat megismerkedésre 285. számra a Növényevő Örszemhez”. Egy ilyen tőkebefektetés ma különösen jó üzlet lehet.

Fizetek. Összesen három korona tizenkét fillér. A többiek számlája még kevesebb. Csak a zabpehely drága: az kettő ötven. A két kamasz megy. A virstlis zsebében tartja a kezét. A lépcsőházban biztosan beleharap. Én is indulok. Ide fogok járni, mert nagyon olcsó. Azonban lejöttem és cukrászdába mentem. Azután gyümölcsöt vettem. Gondolom, ha többen leszünk vegetáriánusok, ez is olcsóbb lesz. És hazamentem szalonnát enni,